

[Vesterager.]

vi ikke tør gaa fra vort Standpunkt; medens Venstre i særlig Grad skal betragtes som stærke Mænd, fordi de tør gaa bort fra det Standpunkt, som de en Gang gik ind for sammen med alle os andre.

For at dokumentere, hvad jeg her har sagt, vil jeg gerne med Formandens Tilsladelse oplæse nogle Linier af Betænkningen, som Venstre har skrevet. Det staar i Betænkningen Side 11, og denne Passus er netop skrevet ikke af Flertallet, ikke af den samlede Skolekommission, men skrevet af Venstres Medlemmer, Klaus Berntsen, Ejsing, Marie Christensen og Nørgaard. De skriver, at de mener, at der i Folkeskolen er gjort et godt og stort Arbejde, hvad jeg fuldt ud kan tiltræde, og saa skriver de, at naar de

„er med til at foreslaa en 4-aarig Læreruddannelse i Stedet for den bestaaende 3-aarige, er Grunden den, at der fra alle Sider i Seminarieverdenen klages over, at den 3-aarige Uddannelses-tid i alt væsentligt medgaar til Indøvelse af det Kundskabsstof, der kræves til Eksamen. Og ganske vist maa der fordres et sikkert tilegnet Kundskabsstof af Lærerskolens Elever, men ikke mindre betydningsfuldt er det, at disse ved Fordybelse i Stoffet øves i at arbejde selvstændigt, saa de vokser i Modenhed og ogsaa paa denne Maade forberedes til med Dygtighed at gøre deres Arbejde i Folkeskolens Tjeneste. Men Mindretallet indser, at den 3-aarige Uddannelse ikke har afgivet den fornødne Tid til dette mere selvstændige Arbejde.“

Man kan vel ikke godt tænke sig nogen varmere anbefaling for en 4-aarig Uddannelse end denne, som netop disse Medlemmer af Venstre den Gang gav, og som vi Konservative var med til at støtte; vi har været fuldt ud enige med dem om, at det burde gennemføres.

Jeg ønsker de private Seminarier alt muligt godt. Jeg har altid søgt at tale deres Sag. Men jeg maa forbavses noget over, at man nu rejser dette Spørgsmaal, fordi vi ogsaa i den store Skolekommission, ogsaa paa det Punkt, i Kommissionsforslaget § 18, fra alle Sider var enige om, at det var det mindste, man kunde kræve af Lederen af en saa vigtig Institution som et Seminarium. Derfor gik vi allesammen, baade Venstre og Konservative, Socialdemokrater og Radikale, med til § 18 i Skolekommissionens Forslag. Nu vil Venstre ogsaa søge at komme bort derfra. Jeg maa ærlig talt sige, at jeg synes, det er et underligt Til-

bagetog, og jeg kunde nok ønske at høre, hvordan de, som har været med til at udarbejde disse Ændringer i sin Tid, vilde have set paa det. Jeg synes, at vi dog ogsaa i nogen Maade maa fastholde denne Linie.

Fra socialdemokratisk Side er der vist stort Hensyn til de Ønsker, vi har fremsat i Skolekommissionen og i Udvalget, og jeg ønsker derfor dette Lovforslag gennemført. Det har været et stærkt Ønske hos Seminarierne. De har bedt om at faa dette Lovforslag ført igennem — nu har der været Uro om Sagen i en halv Menneskealder —, Lærerne har bedt om det ved Møder rundt omkring og har faaet Tilslutning til det. Saa synes jeg, det er underligt at bringe Splittelse ind, i Stedet for at man samledes om det, som der er Grund til at tro, at alle Partier kunde gaa med til.

Jeg skal derfor indtrængende anbefale, at man stemmer for Flertallets Ændringsforslag, og endnu en Gang opfordre til at stemme imod Mindretallets. Jeg synes, de er ganske ubegrundede.

Formanden: Da man fra flere Sider har bebudet, at Hovedforhandlingen skal finde Sted ved tredie Behandling, vil jeg henstille, at man saa begrænser Forhandlingerne ved anden Behandling.

A. M. Hansen: Jeg skal fatte mig i stor Korthed. Den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, skyder ganske over Maalet, naar han her i sin livlige Fantasi staar og konstruerer Fremtidslæreren, hvis dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, som udgaende fra Gymnasierne og derfor ikke havende Forstaaelsen af og Kontakt med den Befolkning, han skal være Lærer imellem. Hvad er dog dette for Fantasier? (Afbrydelse). Det er rigtigt, bliver der sagt dernede; formentlig mener den ærede Afbryder, at det er rigtigt, hvad jeg siger.

Thi hvorfor skal dette, at vi forlænger Seminarieundervisningstiden med et Aar, noget, som man fra ledende Venstreside jo i lang Tid har været inde paa, og som Venstre nu i de allerseneste Aar er sprunget fra — jeg behøver blot at nævne saadanne Navne som Klaus Berntsen og Jørgen Pedersen som Medlemmer af den store Skolekommission, der krævede dette —, medføre, at den fremtidige Lærer skulde være uforstaaende, ikke skulde kunne komme i Kontakt med Landbefolkningen? Det er et Postulat, som savner ethvert Bevis. Det kan heller ikke være det ærede Medlem Hr.